

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ Peregrynacja Krzyża Młodych i Ikony Matki Bożej Salus Populi Romani
- ❖ O modlitwie serca

KALENDARIUM

- 10 lutego Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy, zakonnicy;
- 11 lutego Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes;
- 14 lutego Wspomnienie św. Cyryla i Metodego, biskupów; Wspomnienie św. Walentego, biskupa i męczennika;
- 15 lutego **Peregrynacja Krzyża Młodych i Ikony Matki Bożej Salus Populi Romani.**

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jesteśmy uczestnikami codziennych zmagania o prawdę i sens życia człowieka. A w tym „bojowaniu” – jak określa życie biblijny Hiob – zło, cierpienie, krzyki bólu i wreszcie śmierć zdają się przemawiać przeciwko Bogu. Te „sytuacje graniczne” są dla wiary człowieka wielką próbą. One też bardzo często stanowią argument ateizmu: „Skoro Bóg jest miłującym Ojcem i Stwórcą, to dlaczego dopuścił i wciąż dopuszcza niewinne cierpienia, przemoc, wojny i śmierć?”. Zdumiewające, że w chwilach cierpienia i osamotnienia Hiob nie prosi o wyjaśnienie logiki Bożego działania, lecz pragnie, aby Bóg pozwolił mu odkryć swoją bliskość. Dlatego jedynym jego rozwiązaniem jest zwrócenie się ku Bogu, które zwieńczone jest dramatycznym wyznaniem: „Choćby mnie zabił, Jemu ufam... To właśnie będzie dla mnie wybawieniem” (por. Hi 13, 15-16). Nie bójmy się więc na wzór Hioba „krzyczeć” ku Bogu, albowiem w języku hebrajskim to samo słowo „quarah” oznacza: „krzyczeć” i „modlić się”. Z historii zbawienia odczytujemy, że Bóg nie odmówił Hiobowi swojej odpowiedzi. I „gdy nadeszła pełnia czasu, dał swojego Syna”. To On „wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby, uzdrawiał chorych i opętanych”.

Św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian zaś-

wiadcza o obowiązku głoszenia Ewangelii Jezusa. Zadanie to jest konsekwencją bezpośredniego spotkania się ze Zbawicielem pod Damazkiem. Wówczas zapytał Go: „Kto jesteś, Panie?”. I usłyszał odpowiedź: „Ja jestem Jezus” (Dz 9, 5). Odkrył więc Chrystusa w mocy Jego imienia. Dlatego też, „świadom ciężącego na nim obowiązku”, całkowicie oddał swoje życie Chrystusowi i poświęcił dla Ewangelii.

Św. Marek, którego Ewangelię czytamy w tym roku, ukazuje nam Jezusa w trzech zbawczych działaniach. Jezus naucza. Bo jest świadom, że niebezpieczeństwem człowieka jest nieznanostwo prawdy objawionej przez Boga. To ona bowiem wyznacza kierunki i sens życia człowieka. Jezus uzdrawia. Bo każde uzdrowienie jest zwycięstwem Jego miłości i wiary człowieka nad siłami zła i wszelkim zagrożeniem. Jezus modli się. Tym samym wskazuje na bliskość i jedność z Ojcem, źródłem wszelkiego życia i miłości. Warto zamyślić się nad niezwykłym stwierdzeniem Mikołaja Bierdiajewa: „Człowiek, który się nie modli, jest człowiekiem, który nie ma wnętrza”. W tym samym duchu ostrzega nas Ojciec Święty Franciszek: „Kto nie modli się do Boga, modli się do diabła”. Uwierzy więc na nowo Chrystusowi i Jego Ewangelii, aby mieć w niej swój udział.

PEREGRYNACJA KRZYŻA MŁODYCH I IKONY MATKI BOŻEJ SALUS POPULI ROMANI

Od 15 do 28 lutego w naszej Diecezji odbędzie się szczególna peregrynacja – kilkadziesiąt parafii, a także szkoły, szpitale i więzienia we wszystkich dekanatach naszej diecezji nawiedzi **Krzyż Młodych i Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani** – Symbole Świątowych Dni Młodzieży.

W naszej parafii peregrynacja ta będzie miała miejsce 15 lutego. Oto jej program:

- 10³⁰ Msza święta i uroczyste przywitanie krzyża i ikony w świątyni;
- 11³⁰ adoracja animowana przez młodzież naszej parafii;
- 12⁰⁰ Msza święta pod przewodnictwem ks. Biskupa;
- 13⁰⁰ Pożegnanie krzyża i ikony.

W Niedzielę Wielkanocną, 22 kwietnia 1984 r., Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał zamknięcia Drzwi Świętych. W chwilę później, w atrium Bazyliki Świętego Piotra, przekazał Krzyż Roku Świętego młodzieży i powiedział: „Umiłowani młodzi, u kresu Roku Świętego powierzam wam znak tego Roku Jubileuszowego: Krzyż Chrystusa. Ponieście Go na cały świat jako znak miłości, którą Pan Jezus umiłował ludzkość i głóście wszystkim, że tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym jest ratunek i odkupienie”.

Pielgrzymujący Krzyż jest znakiem Chrystusa, który szuka człowieka. Zachęca młodych ludzi, aby „wypłynęli na głębie” i mówili całym swym życiem „Tak!” Chrystusowi. To także wezwanie do prowadzenia ewangelizacji i zapraszania do Jezusa innych ludzi.

Od 2003 wraz z Krzyżem Młodych wędruje Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani – Opiekunka Ludu Rzymskiego. Umieszczony obok Krzyża ŚDM obraz

Matki Bożej przypomina słowa Chrystusa do ucznia: „Oto Matka twoja” oraz postawę św. Jana: „uczeń wziął ją do siebie”. W obrazie Salus Populi Romani, który jest ikoną typu hodegetria – wskazująca drogę, Maryja spogląda na nas i zdaje się mówić: Weź mojego Syna. On ma dla Ciebie słowo na życie – Dobrą Nowinę o zbawieniu człowieka, On Ci błogosławi i cały oddaje się Tobie. Uwierz: Przyjmij Go do swego serca, żyj Nim i Nim się dziel.

O modlitwie serca

Dzisiaj dla wielu chrześcijan „modlić się” oznacza wziąć udział we wspólnej liturgii bądź nabożeństwie. Modlitwa osobista prawie zanikła lub też ustąpiła miejsca rozmaitym formom „medytacji”. Tymczasem dla człowieka biblijnego i podobnie dla Ojców było czymś oczywistym nie tylko regularne uczestnictwo o ustalonej porze we wspólnej modlitwie wszystkich wierzących, lecz ponadto równie regularne powracanie do modlitwy osobistej.

Toteż dowiadujemy się o naszym Panu Jezusie Chrystusie, w którego ziemskiej działalności chrześcijanie wszystkich czasów widzieli wskazujący drogę wzorzec, że regularnie uczestniczył w świętowaniu szabatu w palestyńskich synagogach, jak również to, że już jako dziecko pielgrzymował na wielkie święta

do Jerozolimy. Podobnie zachowywał się zapewne każdy pobożny Żyd. Tym jednak, co jak się zdaje, wywarło szczególne wrażenie na Jego uczniach i o czym w związku z tym wielokrotnie nam donoszą, była Jego całkiem *osobista modlitwa*.

Chrystus najwidoczniej miał zwyczaj regularnie modlić się *na osobności* (Łk 9, 18). Na ten zupełnie osobisty dialog ze swoim niebieskim Ojcem chętnie wycofywał się na *miejsca pustynne* lub *sam jeden na górę*. Kiedy więc chciał się modlić, odchodził regularnie od tłumu, do którego przecież czuł się posłany (por. Mk 1, 38), a nawet od swoich uczniów (Mk 1, 36n), którzy skądinąd nieustannie Mu towarzyszyli. Nawet w ogrodzie Getsemani, do którego wziął ich celowo, pozostawił najbliższych powierników, Piotra i obydwu synów Zebedeusza i oddalił

się od nich „na odległość rzutu kamieniem” – czyli poza granicę słyszalności – by samotnie powierzyć w modlitwie woli Ojca swe śmiertelnie zatrwożone serce (Łk 22, 41 i teksty paralelne).

Co czynił sam w ciągu swojego życia, tego wyraźnie uczył swoich uczniów. Wbrew szeroko rozpowszechnionemu pobożnemu zwyczajowi, aby zatrzymywać się na publicznych placach oraz rogach ulic i modlić się tam, gdy dźwięk trąby oznajmił początek porannej bądź wieczornej ofiary w świątyni, Chrystus poleca, aby na czas modlitwy wycofać się do najbardziej ukrytej „izdebki” własnego domu, gdzie modlącego się słyszy i „widzi w ukryciu” tylko Ojciec (Mt 6, 5-6).

Podobnie postępowali potem Apostołowie, a po nich święci Ojcowie. Widzimy Piotra i Jana, jak wchodzi do świątyni na modlitwę o godzinie dziewiątej (Dz 3, 1). Widzimy również całą pierwotną gminę, jak *jednomyślnie trwa na modlitwie* (Dz 1, 14), lecz również możemy zobaczyć Piotra, jak sam *około szóstej godziny wchodzi na dach, aby się pomodlić* (Por. Dz 10, 9). Jak widać, modlić się można w każdym dowolnym miejscu, w którym właśnie się przebywa. Niemniej jednak, gdy ktoś chce oddać się modlitwie osobistej, wyszukuje sobie odpowiednie do tego miejsce. Piotr znajdował się właśnie w podróży i aby być samemu, mógł jedynie wyjść na płaski dach domu, w którym był gościem.

W czasach, gdy regularna codzienna modlitwa była jeszcze dla chrześcijanina czymś zupełnie oczywistym, Ojcowie podjęli się odpowiedzi na pytanie o miejsce odpowiednie dla modlitwy osobistej.

Jeśli chodzi o miejsce modlitwy, to trzeba wiedzieć, iż każde miejsce do niej się nadaje, bylebyśmy tylko należycie się modlili: *Na każdym miejscu, mówi Pan, składajcie Mi ofiarę kadzidła* (Ml 1, 11). I: *Chcę, aby mężczyźni modlili się na każdym miejscu* (1 Tm 2, 8). Aby jednak wszyscy spokojnie i bez roztargnienia mogli odprawić swe modlitwy, polecane jest wybrać w swym domu, w miarę możliwości, jakieś, że tak powiem, godniejsze miejsce i tu się modlić.

W rzeczywistości pierwsi chrześcijanie – a więc również pierwsi Ojcowie egipskiej pustyni – w miarę możliwości rezerwowali określoną, cichą i odpowiednio zorientowaną część swego domu, aby w niej oddawać się osobistej modlitwie. Nawiasem mówiąc, właśnie dzięki temu bardzo łatwo można rozpoznać

oratoria starożytnych Ojców Pustyni, które w Egipcie od kilku dziesięcioleci wydobywa się spod piasków. Naturalnie nie przeszkadzało to chrześcijanom z upodobaniem modlić się także tam, „gdzie wierni się zbierają, jak to jest w zwyczaju”, kontynuuje Orygenes, bo w zgromadzeniu wierzących biorą udział zastępy anielskie, moc naszego Pana i Zbawiciela (por. 1 Kor 5, 4), są tu też duchy świętych, jak wierzę, zarówno zmarłych, jak i oczywiście żyjących – choć niełatwo powiedzieć, w jaki sposób.

To wspaniałe świadectwo silnej i żywotnej świadomości tego, co nazywamy „świętych obcowaniem” (dziś doświadczamy go z wielkim trudem), pochodzi z czasów, w których chrześcijanie jako przesładowana wspólnota nie mogli jeszcze budować kościołów we właściwym sensie i musieli gromadzić się w pokojach większych domów prywatnych.

Ojcowie bardzo mocno wzięli sobie do serca ostrzeżenie Chrystusa przed afiszowaniem się z własną pobożnością, czyli przed *obłudą*, ową subtelną przywarą, która dotyka właśnie „pobożnych”.

Próżność doradza modlić się na placach, kto zaś z nią walczy, modli się w swojej izbie.

Z wielu źródeł wiemy, że Ojcowie Pustyni czynili wszystko, aby swe ascetyczne praktyki, zwłaszcza modlitwę, bez względu na okoliczności wykonywać w ukryciu. Przykład Chrystusa oraz niektórych Ojców pozwala jednak zrozumieć, że nie chodziło przy tym jedynie o uniknięcie grzechu próżności. Modlitwa w swej najgłębszej istocie jest prawdziwym „dialogiem umysłu z Bogiem”, a obecność innych może działać rozpraszająco.

Jednak wynikające z obecności innych niebezpieczeństwo roztargnienia, na które zresztą musimy zwrócić uwagę także podczas modlitwy wspólnotowej, nie jest jedynym powodem poszukiwania samotności przez człowieka modlitwy. W „byciu z Bogiem”, o którym mówi Arseniusz, dzieją się między Stwórcą a stworzeniem rzeczy, które z istoty swojej nie są przeznaczone dla obcych oczu i uszu.

Pewien brat przyszedł pod celę abba Arseniusza w Sketis i zajrzał przez drzwi; i zobaczył starca jakby całego w ogniu, a brat ów był godzien to oglądać. I gdy zapukał, starzec wyszedł, a widząc zdumienie na twarzy brata, zapytał go: „Od dawna pukasz? Czyś może co widział?” On odpowiedział: „Nie”. Starzec porozmawiał z nim i pożegnał go.

Owa tajemnicza „modlitwa żaru” jest nam znana także dzięki innym Ojcom; mówi o niej Ewagriusz, a także Jan Kasjan. Jej uprzywilejowaną porą jest noc, której ciemność przysłania naszym oczom widzialny świat, jej miejscem jest naga „pustynia”, oddzielająca nas od wszystkiego wysoka „góra”, a gdzie nie ma takiej możliwości, wówczas właśnie owa ukryta „izdebka”.

Gabriel Bunge, „Gliniane naczynia” [frag.]

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W środę, 11 lutego, przypada wspomnienie **Najświętszej Maryi Panny z Lourdes**. Lourdes zasłynęło z licznych nawróceń i uzdrowień, stając się w krótkim czasie centrum kultu maryjnego we Francji. Dziś do Lourdes przybywają chorzy i zdrowi pielgrzymi z całego świata.
2. Święto Matki Bożej z Lourdes łączy się z obchodami **Światowego Dnia Chorych**. Zapraszamy na Mszę Świętą ze specjalnym nabożeństwem dla chorych o godz. 17⁰⁰. Serdecznie prosimy o pomoc wszystkim chorym, niepełnosprawnym, seniorom w dotarciu do naszej świątyni!
3. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po wieczornej Mszy św. w Sali św. Jana Pawła II
4. W przyszłą niedzielę będziemy uczestniczyć w peregrynacji symboli **Światowych Dni Młodzieży**. 13 kwietnia 2014 roku w Niedzielę Palmową na placu św. Piotra w obecności papieża Franciszka młodzi Brazylijczycy przekazali młodym Polakom peregrynujące symbole, tzn. **krzyż Światowych Dni Młodzieży oraz ikonę Matki Bożej Salus Populi Romani**. Od tego czasu symbole peregrynują kolejno po polskich diecezjach. Ideą peregrynacji jest

ukazanie krzyża nie tyle w przestrzeni sakralnej, co w szkołach, uniwersytetach, akademikach, szpitalach, zakładach karnych. 22 kwietnia 1984 roku przekazując młodzieży Krzyż Roku Świętego Jan Paweł II powiedział: „*Nieście go po całej ziemi jako znak miłości Pana Jezusa do całej ludzkości i głoscie wszystkim, że zbawienie i odkupienie jest tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym*”. Słowa te zostały następnie umieszczone na peregrynującym po całym świecie krzyżu, nazywanym również **Krzyżem Młodych**. Od 2003 wraz z **Krzyżem Młodych** wędruje **Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani – Opiekunka Ludu Rzymskiego**. Symbole przybędą do nas w niedzielę 15 lutego po godz. 10⁰⁰.

Program Peregrynacji:

- godz. 10³⁰ – Msza św. i powitanie Symboli
  - godz. 11³⁰ – adoracja Krzyża i Ikony prowadzona przez młodzież
  - godz. 12⁰⁰ – Msza św. na zakończenie peregrynacji odprawiona przez ks. bp Grzegorza Kaszaka. Serdecznie zapraszamy wszystkich młodych duchem i ciałem do wspólnej modlitwy.
5. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

9 – 15 lutego 2015 r.

9 lutego – poniedziałek

- 7⁰⁰ + Marian Jaros – od Podsiadłowej z rodziną.
17⁰⁰ + Dariusz Malinowski – od rodziny Kot, Mogiła, Latacz i Plutka.

10 lutego – wtorek

- 7⁰⁰ + Dariusz Malinowski – od rodziny Wróbel.
17⁰⁰ + Irena Zofia Krawińska – od rodziny Ciszewskich.

11 lutego – środa

- 7⁰⁰ + Dariusz Malinowski – od Małgorzaty i Dariusz Ciołczyńskich i Kowalów.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

12 lutego – czwartek

- 7⁰⁰ + Dariusz Malinowski – od rodziny Rudych.
17⁰⁰ + Irena Zofia Krawińska – od sąsiadów Skrzypiciel i Jurkowskich.

13 lutego – piątek

- 7⁰⁰ + Marian Jaros – od rodziny Miszczyłów i Marszałików.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

14 lutego – sobota

- 7⁰⁰ + Andrzej Czechorowski – od Zdzisława Biedak z rodziną.
17⁰⁰ + Anna Musialska – od Wiesławy i Zenona Kudeli z rodziną.

18 stycznia – niedziela

- 7⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Michała Musialskiego w 18. r. urodzin.
9⁰⁰ + Wanda Laskowska.
10³⁰ + Waldemar Borskowski – w 2. r. śmierci.
12⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Łukasza Kłosowicza w 1. r. urodzin.
17⁰⁰ + Irena Zofia Krawińska – od syna Mirosława z rodziną.